

Az a tragikus és mélységesen megrendítő hír, mely október kilencedikén este villámként futotta be az egész világot

Őfelsége Vitéz I. Alekszandar király

mártírhalált halt Marseille-ben: az emberiség minden fájában, a népek minden rétegében a tiszteletnek, a fájdalomnak és a gyásznak legigazabb megnyilvánulását váltotta ki.

A Vitéz királynak adott hűség és ifjúi szeretet, amely a Jugoszláv kisebbségi magyar fiatalok lelkében élt, nagy részvéttel, mély gyászba borította az ifjú szíveket.

Vitéz Vezér volt, igazi katona, akinek neve a világháború veszedelmeiben, borzalmaiban bámulatos bátorságával és kitartásával örök példaként ragyog a történelemben.

Megfontolt és ingadozást nem ismerő államférfiú volt, aki mindég bátran szembenézett a veszéllyel s aki életének legutolsó percéig nagy harcosa volt a legszebb és a legszentebb gondolatnak: a Békének.

Jugoszlávia magyar fiatalsága mély gyászában és e hódolat szomorú percében lelkébe zárja a Régens szavait, amely minden igaz, tolerans és hűséges hazafinak a szabadságot és a jogegyenlőséget adja.

A holt király élő eszméjének e nagy diadalát nemzete az Egysítő jelzőben örökíti.

Vitéz királyunkat Európa és a világ mélységes részvéte és a népek százezreinek zarándoklása kísérte utolsó útjára.

A harangok zúgnak. Megemlékezünk.

Nagy Királyunk neve halhatatlanul ragyog az örök emberi lélekben.